Výhľad na rok 2022

Uverejnené na stránke Heinz Grilla 24.decembra 2021

po nemecky: https://heinz-grill.de/aussicht-2022-geistige-welt/

po slovensky: https://heinz-grill.de/sk/prognoza-pre-rok-2022/

Voľný zápis prednášky prednesenej 21.12.2021

Vízia vytvorená priamo z meditácie

Všetci, ktorí do stredu svojho života umiestnia s odvážnym a múdrym vedomím pravú spirituálnu predstavu a z nej determinujú svoje rozhodnutia a konania, rozšíria svoj psychický horizont, podporia zdravie a budú úspešní. Je to duchovný svet, čo svojím radostným obličajom žiari v ústrety človeku, ktorý začína pôsobiť a žiť v dôvere v myšlienku. To, čo je zo skutočných spirituálnych predstáv esenciálne, rozvíja sa do hlboko založených duševných obsahov, do cítenia pravdy a do múdreho poznania a to čoskoro preberie svoju vedúcu úlohu a ochranu existenciálneho života pred stratami a biedou.

Inak je to pre všetkých tých, ktorí nenaberú odvahu pre myšlienku ideálu, ktorá by sa mohla rozvíjať pomocou predstavy odkazujúcej na budúcnosť a nadväzujúcich pocitov, ale orientujú sa iba na otázky existenčných istôt života. Dostanú sa do narastajúcej húšťavy nepreniknuteľných rastlín a kríkov, a keď do nej vniknú, započatá cesta zakrátko opäť nanovo zarastie bujnejúcou vegetáciou, takže cestu späť už viac nedokážu rozpoznať a nájsť. Existenčné otázky týkajúce sa zabezpečenia a stratégia takzvaného holého prežitia potlačí esenciálne, v duchu čakajúce, pravé obsahové predstavy a vedomé a nevedomé strachy s ich zívajúcou prázdnotou, ktoré z toho vyplynú, budú ako hustá spleť listov vrhať na Zem mnoho tieňov.

1.časť – Matematická skica karmy súčasnosti

Čo to znamená karma?

Slovo karma má koreň v sansritskom kr a znamená to byť činný. Toto slovo je jedným z najdôležitejších v sanskritskom jazyku a vyjadruje prácu človeka. Byť aktívny znamená skutočne tvoriť karmu, prípadne, ak to chceme vyjadriť jednoduchšími slovami, založiť štruktúru, skladbu osudu. Zároveň to v zmysle dopĺňajúcich sa protikladov znamená, že do sveta prichádza nielen niečo negatívne alebo zaťažujúce, ale sa tvorí aj to pozitívne, povznášajúce, vysoko kultúrne, a tým človek na aktivite rastie. Pôvodne je karma veľmi neutrálne slovo.

Kto sa teraz opýta - je to veľmi zaujímavé - ako sa môže naučiť čítať budúcu karmu[1], ako môže nadobudnúť víziu o tom, ako napríklad v nasledovnom roku bude vyzerať pozitívny a negatívny osud, dospeje celkom prirodzene k požiadavke, že sa musí naučiť pozerať do duchovných svetov, do duchovných súvislostí. V duchovnom svete žijú precízne zákony.

Nároky na predpovedanie budúcnosti sú veľmi vysoké, ak sa človek práve nepokúša dosiahnuť výsledok špekulatívnym odvodzovaním. Ale bolo by veľmi užitočné a z praktického hľadiska by stálo za vyskúšanie, ak by človek zozbieral presné fakty a z tohto stavu faktov by výpočtom vyšlo, ako by sa mohla budúcnosť utvárať. Tak ako sa dnes dajú robiť výpočty v meteorológii na základe oblastí s vysokým a nízkym tlakom, na základe prúdenia vetrov a pohybov oblakov, tak sa dá aj celkom vhodným spôsobom vykonať výpočet karmy. Ale postavme si otázku, aké východiská, aké základné body si človek postaví na začiatku a ako z nich krok po kroku dôjde k určitej metóde výpočtu?

Členenie pozorovania kvôli zachyteniu budúcnosti

Ako základ by bolo dôležité rozlišovať rozličné javy života, v ktorých sa jedinec pohybuje. Akú úlohu zohráva pre indivíduum a pre kolektívny celok náboženstvo? Potom je tiež významné, aký rozmer má a akým podkladom pre celý svet je právnictvo? A po tretie je možné rátať napríklad s hospodárstvom; a podobne s politikou ako s posledným alebo s pridruženým článkom.

Tieto tri veľké spoločenské články treba rozlišovať v troch stupňoch. Náboženstvo treba priradiť k vôli, k potenciálu sily. Je spojené s najvnútornejším článkom človeka a s jeho najvýznamnejšou otázkou bytia. Na rozdiel od toho právnictvo, všeobecne platné súdne právo a

spísané zákony, ktoré majú riadiť a spájať ľudí, vymeriavajú stred človeka a hoci vo výklade zákonov ide o veľmi triezvy výraz, práve v nich ľudské srdce prichádza ku stretom. Napokon hospodárstvu treba priradiť všeobecné myslenie, ktoré ešte nie je myslením školeným, ale obsahuje skôr určitý druh vôľového, existenčného a sociálneho vnímania. Politike by som priradil skôr koniec alebo všeobecne výdych, niečo, čo sa vyhrnie smerom von, čo vyplynie z tých troch predošlých. Politika nestojí na začiatku, ale je vlastne koncovým článkom. Ak tieto tri články hlbšie sledujeme, tak politici majú najmenej čo hovoriť do svetového diania. Tento pohľad je však duchovný a vo vonkajšku to najskôr vyzerá tak, akoby politici mali vedúcu ruku. V človeku je najhlbšie zakorenené náboženstvo. Je podobné akoby kvalite vytváraných bielkovín. Potom nasleduje právo, zákony, právnictvo, cit pre spravodlivosť, vnímanie právneho postavenia, ktoré musí byť človeku priznané a všeobecne vedomie, že celý spoločenský život spočíva na práve a poriadku. Je to ako zdravý tep uprostred hrudníka. Hospodársky poriadok sa nachádza už viac na periférii a predstavuje vyjadrenie týchto prvých dvoch článkov. Vlastne je ako pokožka človeka, na ktorej sa ukazuje tak veľa patologických javov. Politika sa javí ešte ďalej na periférii a môže byť označená za vlasy na hlave, ktoré na človeku dobre vidno.

Súvislosť medzi vedomím a kozmom

Na pozorovanie karmy musíme bezpodmienečne vniesť do súvislosti ľudské vedomie a kozmos. Pojem astrálne telo je preto veľmi vhodný vo svojom o trochu rozšírenom význame. V astrálnom tele sa dajú rozlíšiť tri články – myslenie, cítenie a chcenie. Pojem astrálne telo vlastne neznamená nič iné než to, že zahŕňa to vedomé aj nevedomé a je to vlastne veľké telo, lebo vo svojej pohyblivej prirodzenosti obsahuje to makrokozmické aj to mikrokozmické. Človek nie je iba sám v sebe uväznený, ale je súčasťou celku. V astrálnom tele nachádzame pôsobenie hviezd až do hĺbky človeka a rovnako aj najrôznejšie vplyvy, ktoré sa zrkadlia z tohto celku makrokozmu na spoločenský systém v rozličných formách, farbách, zvláštnostiach a javoch v určitých aspektoch.

Astrálne telo je v každom prípade súčasťou človeka a môžeme v ňom rozpoznávať: najhlbší článok je článok vôle, potom to pocitové, čo by bolo cítenie v zmysle sociálnosti, čestnosti a statočnosti, potom samozrejme ešte myslenie, čo sa väčšinou veľmi silne meria pomocou materiálnych faktorov, to znamená, veľmi silne na základe ekonomických princípov. A vôľa je v princípe spojená so silou. Život cítenia je medzi silou a víziou, to znamená medzi myslením a vôľou, teda medzi silou a ideovými možnosťami.

Sila, ktorá bude v budúcnosti chýbať

Zaujímavé je teraz to, keď zoberieme náboženstvo za východisko, že karma sa väčšinou meria na základe konfigurácie vôle, v rámci ktorej sa hýbe celé ľudstvo. Podľa toho, aké šťastné, aké dobré, aké fundované sú náboženské základy spoločnosti, natoľko sa, pravdaže, predpoklady pre tvorbu vízie ukazujú ako priaznivé. Čo sa týka náboženstva, v Indii sa hovorí o dharme a rozlišuje sa medzi svadharmou, individuálnou dharmou a sanatana dharmou, kolektívnym zákonom celku. Čím zmätenejší je tento zákon života, čím viac je celé náboženstvo preniknuté touto zmätenosťou alebo čím viac sa zákon života stráca, tým viac sa rozvíja takzvaná adžňa, nepoznanie a z tohto dôvodu, samozrejme, celé životy upadajú v neustále klesajúcich zreťazeniach, kde sa postupne jeden za druhým podporujú v negatívnej determinácii.

Nábožnosť si však netreba zamieňať s vyznaním viery alebo s príslušnosťou k nejakej skupine. Keď si zoberieme pojem viery, tak práve pri ňom bývajú najčastejšie nedorozumenia. Vierou sa všeobecne myslí ľudové chápanie viery v Boha. Mieni sa tým jednoduchý theizmus, určité vierovyznanie so slovnými formuláciami ako „"verím v Boha", „verím vo vyššiu moc", „verím v majstra alebo v niektorého svätca". Veľmi chatrný, takmer až stratený je obsahový zmysel pojmu viera a táto strata vznikla práve prostredníctvom bežných foriem vierovyznania. Materializmus sa doňho vtiahol ako smilník do cudzieho bydliska. Vlastný tvorivý pojem viery musí byť na rozdiel od toho založený na tom, že človek myšlienku pretvorí z idey na ideál, a tým ju integruje do života a dokáže ju uskutočniť. Schopnosť viery musí byť vlastne bezprostredne nasmerovaná na duchovnú vrchnosť a tou je myšlienka samotná, a nie na nejaký rojčivý alebo ideologický obraz, ak to dokonca takto vyjadríme. Človek má schopnosť previesť myšlienku na predstavu, schopnosť ideu myslieť, pretvoriť ju na životnú víziu a nakoniec ju priviesť do ideálnej realizácie. Viera je spravidla náboženský pojem a hovorí toľko, že človek dokáže ten najlepší a mysliteľne najviac platný ideál priviesť z idey do činného uskutočňovania a nakoniec k platnej realizácii.

Človek však v praxi zaoberania sa religióznymi obsahmi môže mať väčšiu dôveru a väčšiu či menšiu vieru v schopnosť uskutočňovať ich. Podľa toho, ako tento pojem zachytáva Rudolf Steiner v knihe „Poznávanie vyšších svetov", sila viery môže pôsobiť veľmi mocne v tom zmysle, ako sa človek sám stavia voči fenoménom sveta. Človek dokáže myslieť a dokáže vychádzať zo sily myšlienky. Viera hory prenáša a veľa toho zmôže, lebo človek dokáže ideu sformovať na ideál a uskutočniť ho. Ešte neprejavená skutočnosť vedie jednotlivé individuálne vedomie k tej najlepšej manifestácii. Podmienkou však je, aby človek mal silu viesť svoju vôľu po ceste a – ako sa hovorí – prejaviť dôveru, že myšlienka, ktorá sa riadne myslí, riadne zachováva, splodí sama svoj účinok.

Čím sa vyznačoval uplynulý rok?

Pri kalkulácii kozmickej situácie pre budúcnosť je možné jednoducho vychádzať z toho, že ten uplynulý rok bol plný sugescií a plný procesov rozkladu. Dnes už skoro nič neostalo na mieste, kde to predtým bolo. Psychika ľudstva sa drasticky zmenila a akoby sa do určitej miery uvoľnila z dovtedajšej pevnosti. Boli sme doslova v roku pralaje, rozpúšťania a ostaneme aj v ďalších týchto procesoch pokračujúcej koagulácie. Tí, ktorí ochoreli na koronu, zbadali obzvlášť to, že boli akoby vyhodení z normálu a teraz musia opäť nanovo budovať myšlienku po myšlienke pri formovaní životnej perspektívy. Do istej miery sa musia naučiť premýšľať o svojom živote z trochu neistej perspektívy, akoby vírili sem-tam vo vírivke, a naučiť sa naplánovať a zrealizovať svoju pracovnú situáciu opäť s úplne novými predpokladmi. Z pozorovaní tohto roka nie je možné, aby bola myslená nádejná budúcnosť pre rok 2022. Ak bol tento rok plný sugescií a ľuďom sa psychicky a čiastočne aj fyzicky rozpustili základy, je teraz potrebné, ak chceme prejsť do ďalšieho roka, nanovo sformovať všetky dané podmienky. Sugescie a klamstvá, úplné bláznovstvá – ak to tak vyjadríme – budú však cieľavedome s istotou pokračovať aj ďalej. Bola spustená celá veľká reťaz determinácií. Vychádzajúc z týchto pozorovaní, môžeme ľahko dôjsť k špekulácii, prinajmenšom k špekulácii o tom, čo by mohlo nastať pravdepodobne. Nasledovný rok, to treba pravdaže povedať, istotne prinesie na základe týchto pozorovaní mocnejšie krízy, existenčné straty a procesy rozštiepovania a pocit, že človek stráca nádej na pekné perspektívy. Táto špekulácia je však pomerne nepresná a nedôstojná duchovnej bádateľskej práce.

O niečo presnejšie výpočty karmy môžu vyplynúť z jasnej, vyslovene správne členenej predstavy, keď postavíme do stredu nábožné zmýšľanie so skutočným pojmom viery, teda s pojmom viery v praktickom zmysle a nie v zmysle podobnom vierovyznaniu. Viera je totiž silou človeka. Nábožná povaha sa nedá merať vonkajšou príslušnosťou k nejakej skupine, ani tým, či bol niekto krstený v zmysle cirkevného chápania, ani rituálmi, ktoré niekto denne vykonáva. Sila musí byť skutočne imanentnou silou v človeku a iba v človeku prostredníctvom svojho vlastného základu má svoju veľkú moc, ktorá dokáže pôsobiť transfiguračne a takpovediac hory prenáša. Podľa duchovného pohľadu inštitúcie, vytvárané skupiny, nové náboženské hnutia nebudú už mať čo povedať pre budúcnosť. Podstatná je otázka, aká hlboká dimenzia je zakorenená v človeku a aká sila sa z nej dokáže rozvinúť? Má človek schopnosť vnímania a dôveru uskutočniť vysokú myšlienku, ideu sformovať na ideál a z neho zmajstrovať pre seba život a pre druhých otvárať perspektívy?

Chýbajúca sila na uskutočnenie v rozličných oblastiach života

Teraz sa dá tento všeobecný, ale predsa výstižný pojem viery jednoducho schematicky rozčleniť a výpočtom odhadnúť.

V duchovnej škole sú ľudia, ktorí nadobudli schopnosť spirituálnu ideu doviesť do praktického uskutočnenia. Naučili sa ideu chápať, formovať, urobiť ju praktickou a časom ju s jasnými predstavami, s logickou iniciatívou priniesť do života. Táto všeobecne filozofická a mysliaca schopnosť tvorenia je predpokladom meditačného školenia. Ak niekto nerozvinie túto schopnosť k dostatočne logickej práci vedomia, môže podľahnúť tak častému nebezpečenstvu, že si bude svoj život vykladať podľa ezoterických praktík, a predsa podnieti iba lacnú alternatívnu scénu skôr so škodami, než s úžitkom.

Popri tých ľuďoch, ktorí naozaj náboženstvo vyštudovali, sú ďalší, ktorí majú iné veľmi hodnotné povolania, ktorí musia rovnako disponovať určitým aspektom viery. Viera v žiadnom prípade nesmie byť obmedzená iba na náboženstvo. Sám život si často vyžaduje dôverovať určitej myšlienke a skutočné poznanie, že je dobré konať podľa dôstojných ideálov.

Jeden veľmi dobrý právnik raz povedal: „Keby som nemal vieru v právo a zákony, musel by som sa svojho povolania vzdať. Musím trvať na tom, že zákony, tak ako sú napísané, sú správne a že existuje aspoň primerane rozumný výklad práva. Keby to tak nebolo, mohol by som so svojím zamestnaním s konečnou platnosťou skončiť." Tento jednoduchý popis viery je veľmi výstižný. Nemusí mať aj lekár rovnako takúto vieru a orientovať sa svojím poznaním na možnosti zdravia? Ale možno je viera v bankovku väčšia ako vnímanie ideálu ľudskej hodnoty. Lekár naozaj musí veriť vo vyzdravenie človeka. Je to jedna z foriem viery, ktorá by tiež mala byť udomácnená v celkovej sume života. Ak sa človek iba kompenzuje ekonomikou a fixuje na svoje vlastné prežitie, stráca v istom zmysle svoj status povolania.

Potom existujú ľudia, ktorí celkom prirodzene získali určitý základ pocitového života na základe svojich životných skúseností. Títo ľudia taktiež potrebujú určitú silu viery, aby mali dôveru v to, čo cítia, v to, čo môžu myslieť. Lebo ak by to už nedokázali, vstúpili by akoby do víru, podobnému víchrici, ktorý by ich zmysly znetvoril.

Poďme ďalej v pozorovaní k poslednej forme viery, k celkom jednoduchému a nepredpojatému občanovi, ktorý možno nemá príliš veľa životných skúseností, avšak ešte je mladý alebo žil možno relatívne nezávisle. Aj ten najjednoduchší človek sa dnes musí zaoberať otázkou, v čo verí alebo v čo už nedokáže veriť. Vlastne nemôže ani povedať: „Verím a slepo poslúcham a neviem rozlíšiť, či je niečo dobré alebo zlé, či je niečo pravdivé alebo nepravdivé." Musí sa zaoberať dianím kvôli svojej existencii a získať dôveru vo svoju vlastnú schopnosť úsudku. Smie veriť svojim vnemom, áno, dokonca musí byť schopný dôverovať svojim vnímaniam, inak by sa stal obeťou kolektívnej sugescie. Keď sa dostaneme k celkom jednoduchému občanovi, ktorý žije vo svojom normálnom zamestnaní, zistíme, že aj on sa dnes musí rovnako zaoberať v jednoduchom zmysle s pojmom viery. Duchovne videné, táto jednoduchá viera s dôverou vo

vlastnú schopnosť vnímania je väčšia, než akékoľvek pasívne zvolené krédo. „Čomu vlastne môžem veriť v správach a čomu z toho, čo hovoria ostatní?"

Keď ustanovíme toto rozčlenenie, uvoľníme pojem náboženstva od vysokého ideologického trónu a od všetkého inštitucionálneho chápania a naučíme sa tento pojem v živote skloňovať, vnášať ho do praktického života až po najjednoduchších ľudí, ktorí rovnako musia rozvinúť určitú silu dôvery, potom bude zrejmé, že môžeme vystaviť účet. Môžeme ho obrazne znázorniť prirovnaním:

Slnečný stav bude nahradený mesačným

Tento namaľovaný reliéf z domu umenia a stretávania v Tenne nezobrazuje iba vyžarujúcu silu Slnka, ale poukazuje súčasne na nevyhnutnosť, že aj Slnku musia byť privádzané sily od ľudí.

Na tento účel môže dráha Slnka slúžiť ako celkom praktický obraz v porovnaní s mesačným bytím. Slnko má rozsiahlu sféru pôsobenia a tvorí vo vesmíre centrum. Je silou. Mesiac prijíma svetlo Slnka, ale ostáva sprevádzajúcou družicou. Má podprahovú, nie primárnu silu. Je skôr zodpovedný za vyrastanie rastlín a za to materiálne. Jeho svetlo je chladivé a vrhá tieň.

Nie kňaz a nie teológ, ale naozaj ten, kto nadobudol duchovné školenie a kto vie, že myšlienka vo svojej bytostnej existencii má silu Slnka, berie veľkú zodpovednosť za svoj život a za blížnych. Pozná rozdiely medzi sugesciami a skutočne oslobodzujúcimi procesmi myslenia a tiež medzi klamlivými emóciami a jasnými pravdivými citmi. Jeho viera musí byť zameraná totiž na ducha, na myšlienky a ich suverénnu realitu a nesmie viesť svoj život z náladových vrtochov,

žiadostí alebo egoistických potrieb.

Duchovný žiak preberá veľkú zodpovednosť a obrazne v prirovnaní sa 24 hodín zúčastňuje obehu Slnka. Zúčastňuje sa dňom i nocou kolobehu Slnka, lebo tým, čo počas dňa rozvinie ako svoje utváranie myšlienok, v zmysle otázky dôvery k myšlienkam, ktoré pretvára z idey na ideál, skutočne celý deň prijíma tvorivú účasť na silách Slnka. Keď počas noci spí, keď šesť, sedem alebo osem hodín odpočíva, v týchto nočných fázach tvorivé sily taktiež ticho odchádzajú preč na druhú stranu k Slnku. Môžeme teda povedať, že ten, kto nadobudol ducha, kto v sebe nesie duchovné porozumenie, sa podieľa 24 hodín na aktivite Slnka a je činný pri šírení slnečných síl. Opakom sú sily Mesiaca, ktoré však v princípe nesmú byť nazývané ako iba negatívne, avšak samé nevytvárajú svetlo. Duchovný žiak musí sám vytvárať svetlo. Nesmie iba napodobňovať a schovávať sa za majstra. Mesačné sily neprinášajú svetlo, zatiaľ čo Slnko svetlo vytvára; tento rozdiel musíme zobrať na zreteľ. Slnko prináša svetlo a vyžaruje ho na Mesiac a Mesiac ho zrkadlí. Ten, kto je tvorivo činný, kto je založený v službe Slnku, v slnečnej aktivite, neprestajne podporuje sily, ktoré sú svetlé a prinášajú teplo, ktoré sú tvorivo realizujúce, a tým povznášajúce a budujúce. Mesačné sily v tomto organizme nemajú miesto. A tiež ani nesmú získať priestor, pretože by boli nevhodné a nemiestne vo vzťahu k Slnku, ktoré bezprostredne svieti, pretože by boli len bledé a tvorili by iba tiene.

Najväčšiu silu dáva nábožnosť. Pre človeka je vôľovým základom. Dnes sa však kolektívne náboženstvo stalo nepotrebným, a preto človek potrebuje pravé nábožné pocity. Najväčšiu silu dáva ten, kto sa duchovne školí. Avšak krátky pohľad na duchovné školenie ukazuje, že sotva existuje nejaký duchovný výcvik a takmer vôbec nie sú ľudia, ktorí by premenili myšlienku z idey v jej čistej forme na ideál. Je iba veľmi málo ľudí, ktorí sú založení vo viere a je ešte menej tých, ktorí z viery vstupujú do vytrvalosti uskutočňovania. Tí, ktorí sa učili v tejto škole, sú ako niekdajšie stáda bizónov v Amerike, veľmi zdecimovaní alebo skoro akoby vymretí. Kedysi bola škola čo do počtu asi desaťnásobná. Väčšina považuje túto cestu jednoducho a prosto za príliš náročnú, hoci sami nadobudli skúsenosti slnečného stavu duše. Prakticky to znamená, že vo stvorení sveta sila Slnka chýba. To, čo sa raz naučili, chýba pri realizácii a je tu zanedbanie, ktoré je závažné. Vzhľadom na chýbajúce možnosti musíme pozorovať otázku v zmysle karmy. Ak z celku zostala len desatina, tak deväť desatín chýba. Ak sa na celú vec pozrieme ešte raz do hĺbky, zostávajúca desatina je často zajatá egoizmom a nevidí zodpovednosť voči svetu skutočne.

Ak sa pozriem na iné školy, napríklad na antropozofiu, ktorá mala určitú zodpovednosť, tak zisťujem, že práve tam spiritualita a zodpovedný prístup k nej skameneli. Veľa sa hovorí a mnoho ľudí, ktorí by dnes mali čo povedať, sú osočovaní a odsunutí na okraj, a preto v mnohých ohľadoch nedochádza k tomu, aby ich pôsobenie bolo účinné. Pohľad na ostatné spirituálne školy ukazuje rovnakú tendenciu. Skutočná kapacita, ak to tak vyjadríme, ktorá by vychádzala zo skutočného nábožného formovania, je malá. O cirkvi už radšej ani nehovorím. Je

málo viery v zmysle dôvery v myšlienku, ktorá sa môže stať ideálom. Málo sily žiari z indivídua von do sveta. Ak predpokladáme, že duchovný študent by sa mal skutočne 24 hodín odovzdávať tomu, aby pôsobil, avšak teraz sa jeho pôsobenie mnohonásobne obracia na mesačnosť, to znamená, že tu vo svetovom stvorení chýba tvorba myšlienok v zmysle vnútorných hnutí síl.

V nasledujúcej časti obrátime pozornosť na povolania a na zodpovednosť v zamestnaní, napríklad u právnikov a lekárov, ale vôbec nie iba na týchto, aj na terapeutov a pedagógov a tiež na majiteľov podnikov. Je to veľmi široká oblasť. Ak napríklad pozorujeme lekárov, zistíme, ako veľmi sa ideál zdravia stráca a ako veľmi v tomto povolaní preberajú vedenie cudzie vplyvy a sugescie. Ako málo sa tu skutočne kontempluje o dôsledkoch a ako málo pocitov dôstojnosti žije v týchto povolaniach v porovnaní so skutočným éthosom.

Teraz môžeme znova vystaviť účet a pomenovať povolania podľa toho, ako pôsobia. Tie, ktoré majú alebo by mali mať priamu duchovnú účinnosť, mali by mať popri tom aj vysokú zodpovednosť. Povolania so svojimi motívmi dobra sa zúčastňujú slnečného obehu napríklad 12 hodín a nie 24 hodín. K tomuto číslu sa dospelo, pravdaže iba na základ pravdepodobnosti a je zvolené relatívne schematicky. Ale ak by 12 hodín nabíjania malo ísť k Slnku, prostredníctvom profesionálnej etiky, profesionálnej cti, profesionálnej múdrosti, potom by už bola daná veľká sila a pretože mnoho ľudí je v dobrých povolaniach, Slnko by muselo svojimi tvorivými silami pohnúť dušami ľudí čistejším a živším spôsobom. Tu by už iste vznikla celkom iná rovnováha vo stvorení sveta. 12-hodinová účasť je prirodzene iba abstraktným pojmom, ktorý tu uvádzam a ktorý by už mohol prebudiť vysoký éthos zdravia. Ale ak vezmeme práve 12 jednotiek, zostane 12 jednotiek Mesiacu a 12 jednotiek Slnku. Jednako by však už bolo získané niečo veľké v zmysle vzostupnej prirodzenosti človeka.

Prejdime teraz ďalej k tým, ktorí zhromaždili v živote nejaké dobré skúsenosti a vytvorili zmysluplné city, a ktorí tiež nesú vo svojej duši vieru. Títo ľudia sú zneistení alebo nechávajú sa zneisťovať. Viera vo vlastné skúsenosti prúdi dotiaľ, kým nie je zaplavená cudzími vplyvmi. Ak by však ľudia dokázali pre dobro udržať zážitky, vlastnú silu a získanú múdrosť, istotne by nastalo posilnenie substancie, ktoré by sa dalo počítať napríklad ako 6 hodín obehu Slnka. Je to viera v to, čo v zmysle pravdy raz vstúpilo do života ako skúsenosť. 6 hodín z 24 je aj tak už celkom dobrá kvantita v dobe, kedy materializmus svojimi bláznovstvami kvári ľudské životy. Koľko však ešte ostáva, čo sa týka skúseností a aká veľká je viera v skutočnosti? Koľko ľudí sa so svojimi vlastnými múdrymi pocitmi zrazu zrúti, už im neveria, strácajú dôveru vo svoju vlastnú skutočnosť, a tým nedokážu už viac vyžarovať zdravú slnečnú silu, ale prepadnú zmocňujúcim sa sugesciám, ktoré prislúchajú skôr Mesiacu. Mesiac preberá vedenie nad tým, čo raz žilo v človeku ako slnečné. Ak posudzujeme kvantitu základne dôvery vo vlastný potenciál, počet osôb, ktoré sa dajú v tejto oblasti vnímať, je zredukovaný.

Poďme teraz zas o kus ďalej a opýtajme sa: Aké to je pre obecného občana, ktorý nemá žiadne veľké skúsenosti a pracovne nie je založený na solídnom éthose? Ako sa pre neho rozvíja otázka viery? Verí slepo, bez toho, aby sa vôbec nejakým objektom sveta zaoberal a z pohodlnosti preberá autoritatívne údaje, hľadá iba kompenzáciu svojím vlastným rýchlym spôsobom, ako sa cez to dostať, a zabúda tým na otázku rozlišovania pravdy od nepravdy? Ako málo je táto otázka prítomná v jednotlivých individualitách a koľko zanedbaní spôsobuje dianie v tejto dobe? Najväčší nedostatok je v nábožnom základe poznania, dôvery a v samostatne vydobytom vedomí. To tu výrazne chýba.

Keď nastane riadne zaoberanie sa s pravdou a klamstvom alebo keď by sa toto zaoberanie udialo prinajmenšom raz odborne v zmysle fundovaných informácií, ktoré si človek o okolnostiach osvojí, a tak samostatne overí stav vecí, predtým, než niečo pasívne veriac preberie, až potom by touto konfrontáciou bola otázka viery zodpovedaná a bol by daný aspekt sily v človeku, ktorý v istom zmysle robí dobre pre jeho vôľu. Skutočné zaoberanie si vyžaduje dôveru vo vlastné sily, a tým by sa naplnil základný aspekt nábožnosti. Človek si kladie otázku o svojom vlastnom bytí a o zodpovednosti, ktorú nadobudne prostredníctvom rozlišovania pravdy a klamstiev. Týmto vysporiadavaním sa by sa 3 hodiny zúčastňoval kolobehu Slnka a Mesiacu by zas bola priradená iba tá zvyšná časť. Keď počítame s hodnotami 3 a 21, tak je to prirodzene ešte prevaha Mesiaca, ale predsa sú to 3 hodiny, ktorých sa človek zúčastňuje a nasadzuje iné sily, takže je nádej, že do bledého svetla Mesiaca zrazu zostúpi slnečný lúč. Každá jednotlivá individualita môže vytvárať všetky tie sily, ktoré sú tvorivé a slnečným spôsobom obohatiť svetové stvorenie. Ak toto zaoberanie sa chýba, zanedbanie nadobudne negatívnu karmickú determináciu.

Samotná svetová sila, ktorá vzniká z nábožnosti, ale nie z ustanovených náboženstiev, ani z východného, ani západného zmýšľania, nie z islamu, nie z kresťanstva, nie z nejakej slobodnej cirkvi, nie z evanjelickej alebo katolíckej, nie z nejakej jogovej skupiny, nie z nejakej príslušnosti k akejkoľvek náboženskej nominácii, ale ktorá naozaj vychádza z odvážneho individuálneho človeka, formuje situáciu vo svete. Rozhoduje o svetle a temnote. Čo človek spôsobuje, aká je jeho situácia viery naozaj? Keď raz budeme odborne vnímať túto situáciu s vierou, ktorá spočíva na sile vôle a celej duše a ktorá predstavuje najvnútornejšiu substanciu v astráli, potom zbadáme, ako je vo všetkých oblastiach silne zredukovaná. Viera prostého občana, ktorý vie rozlíšiť pravdu od klamstva, sa už väčšinou ani nevyskytuje. Dôvera vo vlastné sily, že človek má vlastné skúsenosti, sa stratila. Radšej sa pýta svojho majstra alebo kohokoľvek, kto mu to vysvetlí. Silový potenciál je dnes v celom ľudstve extrémne oslabený. Nábožnosť ako pevná vnútorná substancia žije v človeku málo, príliš málo. Situácia sa dá preto vykalkulovať výpočtami. Budú prevažovať sily Mesiaca, bledý závoj, ktorý človeku dáva všakovaké fantázie a sprostredkúva mu dojmy zvádzajúceho charakteru? Užívanie si života je vlastné Mesiacu, zatiaľ čo sily Slnka demonštrujú radosť tvorenia.

Človek je akoby vzdialený od Slnka. V nasledujúcom roku sa bude pohybovať čisto podľa týchto výpočtov v dome tieňov Zeme. Výpočty sú iba istým druhom hypotetického znázornenia. V nadchádzajúcich prednáškach sa nebudeme spoliehať na aritmetiku s jej pravdepodobnostným počtom, ale prenikneme do vzhliadajúceho duchovného vnímania.

Poznámka

[1] Pojem karma sa môže vzťahovať na minulosť, súčasnosť a budúcnosť. Tak existuje sančita, to, čo je uskladnené v minulosti, potom existuje prárabdha, ktorá sa prejavuje v tomto živote, napokon sa hovorí o ágámi, ktorá sa teraz nanovo vytvára a až v budúcom živote ukáže svoje účinky. (zdroj: Yoga Wiki)